

Ювілей газети

А ми до вас –
двохсотий раз!

ДОРОГІ ДРУЗИ!

Вітаю вас із 200-м номером газети «За медичні права», котра вже понад 17 років знайомить медичну громадськість Львівщини, і не тільки, про те, що робиться у галузевій профспілці. Колектив редакції очолюваною Юрієм Білим, доносить до нас у щоденних буднях і яскравих подіях життя медика, пише про роботу первинки, друзів, колег.

«За медичні права» – це майданчик для аргументації позицій та безпосереднього роз'яснення всіх кроків щодо структурних змін у галузі медицини, це джерело актуалізації та обговорення тем серед медиків – учасників процесу реформування та розвитку галузі, це юридичні роз'яснення, це спорт, культура і дозволя спільчанина.

Тепер з газетного ринку зникає чимало газет, інші переходять в інтернет-формат, а «За медичні права» виходить друком. Пояснення єдине – читач хоче бачити, вирізати і підшити необхідну інформацію. Газета галузевої профспілки медиків Львівщини йде своїм шляхом розвитку, має авторитет і повагу серед спільчанин і нині впевнено утримує свою нішу – правдиво і незаангажовано висвітлює події з життя медика і профспілок. Тож щиро вітаю з 200-м номером газети, колеги! Невичерпної енергії, цікавих статей і журналістського довголіття і, звісно ж – 1000-го номера!

Ігор МАРШАЛОК,
редактор газети «Життя і праця»,
член спілки журналістів України

Здається учора нам – інформаційному бюлетеню «За медичні права» – бажали: «У добру путь!», говорили, що гарну справу починаємо! А головний редактор, голова Львівської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України Юрій Білий на першій шпальті свіжовидрукованого першого номера запевняв: «Нам є про що сказати!» Очевидно й справді так, бо ось уже 200 номерів поспіль ми інформуємо, ставимо проблеми, шукаємо їх розв'язання, подаємо

думки, тримаємо на контролі, відповідаємо на запитання, вітаємо, співчуваємо, словом, живемо Вашим, шановний Читачу, життям! І так приємно нам чути, коли запитуєте: «А де газета?»

Приємно нам також, що досвід наш підхопили галузеві профспілкові організації інших областей. Свої друковані органи почали випускати Івано-Франківська, Київська, Черкаська, Рівненська обласні організації профспілки працівників охорони здоров'я України. Та ми

Світлана ФЕДОРЕНКО,
голова первинної профспілкової організації
КНП «5-а міська клінічна лікарня м. Львова»

були серед перших!

Сьогодні щиро дякуємо усім профспілчанам, котрі стали позаштатними кореспондентами. Ми сподіваємося на подальшу співпрацю з Вами!

Редакційна колегія газети:
Ігор БАЄВ, Світлана ЛУКАШУК,
Андрій ОЛІЙНИК, Наталія БАГРИЛО,
Олександра ШКІЛЬНА,
Любов КУНДЕЛЬСЬКА,
відповідальний редактор Тетяна ЯРЕМЧУК

Літературна премія ім.Юрія Липи

Ім'я сучасного – ми,
Ім'я будучини – чин.
Хто спинився – той служить тьмі,
Хто в поході – звияжить він,
Він підлетить, як орел,
Він зіллє все,
Що з глибоких джерел
День нам несе.

Юрій Липа

Найсвятіша професія
і найщиріше слово

Львівська обласна організація профспілки працівників охорони здоров'я України та ГО «Благодійний фонд «Призначення» імені Юрія Липи» серед медиків Львівщини започаткували і провели літературний конкурс на кращий поетичний та прозовий твір.

За рішенням журі дипломами та літературною премією імені Юрія Липи відзначено: дипломом I ступеня – Любов РУДАВСЬКУ-ВОВК, лікарка Самбірської ЦРЛ, дипломом II ступеня – Богдана БІЛІНЧУКА, лікарка-хірургка КМКЛШМД, дипломом III ступеня – Ольгу ТИМОШЕНКО, сестру-господиню Радохівської ЦРЛ.

Заохочувальні нагороди отримали: Сергій ЗАДОРОВИЙ, лікар-хірург Львівської обласної клінічної лікарні; Любов ЗЕЛЕНА, медична сестра лікарської амбулаторії ЗПСМ с. Бишків Жовківської ЦРЛ; Уляна КОРДИШ, викладач ВНЗ КЗ ЛОР «Бориславський медичний коледж».

Вінцем конкурсу стала книжка «Світлість єднання» – перша антологія літературних творів працівників охорони здоров'я, яка щойно побачила світ у видавництві «Каменярь». Про її особливості – читайте в інтерв'ю із директором видавництва, членом журі літературного конкурсу Дмитром САПІГОЮ.

– Дмитре Івановичу, як часто поважне видавництво «Каменярь» видає збірки літературних творів людей, об'єднаних однією професією?

– Вглядаючись у без кількох місяців восьмидесятиріччю історію «Каменяря», не пригадує жодної подібної збірки. Це такі – перша. Були тематичні збірки, які об'єднували творчих людей різних професій, а ось белетристів монопрофесії під однією обкладинкою – такого ми ще не видавали. Першим є і конкурс на здобуття літературної премії імені Юрія Липи, зрештою як і сама премія. Юрій Липа був і доктором, і прозаїком, і поетом, і публіцистом, і одним з визначних ідеологів українського націоналізму. Гарно про нього у передмові написала ваша колега, лікар, президент Благодійного фонду «Призначення» імені Юрія Липи Галина Шипка. Юрій Липа поклав своє життя на вівтар свободи України, і він не може сьогодні бути не пошанованим своїми колегами. Цей конкурс – продовження його справи, зокрема в царині художнього слова. З іншого ж боку, цей конкурс засвідчує багатогранний талант людей в білих халатах, людей, які завжди стоять на сторожі людського життя.

– Поезія лікаря Юрія Липи і сучасних медичних працівників у чомусь співзвучні, чи перегукуються якимось чином?

– У багатьох літературних працях Юрія Липи (а за 44 роки його життя з-під його пера вийшло 360 творів у різних галузях знань – наука, література, історія, медицина)

присутня тема будучини України. Ця ж тема «перекочувала» і у творчість учасників конкурсу. Вони всі відтворюють сучасне життя, глибоко занурюючись у життєві колізії, які виникають навколо них, не зацікавлюючись виключно на медичних реаліях. Лікарям, за професійним покликанням, не байдуже життя людини. Не байдуже їм і життя українського суспільства. Вони, прагнучи заглянути у майбутнє, передусім звертають увагу на те, що ближче до них, що їх бентежить, що не залишає їх байдужими. Життя вони подають панорамно. Хто глибоше, художніше, образніше, хто простіше, але всі вони сміливі, всі вони відважилися винести свою працю на суд людський, і це дуже добре.

– Чи вирізняються чимось художні твори медичних працівників?

– Усього у збірнику – 20 авторів. Скажімо, поезія Любові Рудавської-Вовк це не просто віршовані рядки. Авторка добре усвідомлює для чого вона пише. Богдан Білінчук у прозі більш реалістичний, місцями, навіть як протоколіст, однак показує життя рухливим, не зашореним, у широкій перемінливості, таким, як воно є насправді. І задаєшся питанням: «А для чого? Чому?». І відповідь ясна: прозаїк робить пересторогу, щоб не повторилися негативні речі, які він описує. Можна говорити про стилістику, про образність, про метафори, ямби, є вони там чи ні, про підсвідомий рівень – все це так, але книжка пишеться для читання, а не просто для того, щоб написати і тішитися, що мене побачили. У збірці медичних працівників є найдорожче – щирість і душа, і тому кожен з авторів антології, не сумніваюсь, обов'язково знайде свого вдячного читача.

– Чи є майбутнє у подібних антологіях?

– Я впевнений, що наступні конкурси матимуть ще ширше представництво. Сьогоднішній час, на жаль, не дає оптимістичних надій, побачити все написане, опубліковане. Але з появою цієї антології творів медичних працівників, без сумніву, зростає віра у реальність видати книжку. А творчі люди особливо спрагли читачської аудиторії, їм, як повітря, необхідна можливість десь подати себе, як співак, як артист мусять мати сцену, так і письменник мусить відчувати навколо себе творчу атмосферу, відчувати реакцію читача. Тому дуже вдалим є задум ваших профспілкових лідерів. Вихід антології творів медичних працівників Львівщини – це не пересічна подія. І якби не було порозуміння між обласною галузевою профспілкою і Благодійним фондом «Призначення» ім. Юрія Липи, то, очевидно, не було б і такої книжки. Окрім того, видається мені, дуже важливим є цей задум показати лікаря не лише із скальпелем чи стетоскопом у руках, а й – із пером, у творчості.